

Charita Ostrava, Kofenského 17, 703 00 Ostrava-Vítkovice, tel.: 596 621 094, bankovní účet 196352520277/0100

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

Duben–Červen 2006

②

Financováno z programu
PHARE Evropské unie

AKTUÁLNĚ

Projekt Phare 2003 RLZ podporován Evropskou unií a rozpočtem České republiky s názvem: Rozvoj komunitních služeb pro osoby se specifickými potřebami žijícími v rehabilitačním areálu v Hrabyni

Hlavním cílem projektu je zvýšení kvality života handicapovaných lidí žijících v rehabilitačním areálu v Hrabyni, a to vytvořením rovných příležitostí a podmínek pro jejich plnohodnotný život. Tento projekt je realizován od 1. května 2005 do 31. července 2006. V současné době jsme ve 13. měsíci realizace projektu.

Díky finanční podpoře z programu Phare 2003 jsme zřídili středisko osobní asistence a přepravy, které poskytuje dle individuálních potřeb pomoc lidem se zvládnáním každodenních úkonů a dovedností, které by člověk dělal sám, kdyby mu v tom nebránilo zdravotní postižení nebo stáří. V současné době máme 38 klientů, o které pečuje 3,5 osobních asistentek. Služby poskytujeme ve všední dny od 7 do 21 hodin. Součástí této služby je také přeprava osob vozem Ford Transit, který byl díky finančním prostředkům z grantu Phare 2003 RLZ opatřen zvedací hydraulickou plošinou. Tím se zkvalitnila tato služba a začalo ji využívat více klientů.

Dále jsme v rámci daného rozpočtu projektu vybavili chráněné pracovní dílny, zejména reprografickou dílnu, zakoupením vypalovacího zařízení, stroje pro potisk textilií, softwarem grafických programů spolu s tiskárnou a počítačem, což nám umožní rozšíření služeb grafického

studia. V rámci výběrového řízení ještě do konce projektu vybavíme tuto dílnu tiskařskými stroji, a to skládacím a šicím strojem a dalším strojem pro ražbu za tepla a za studena, například diařů, diplomových prací a podobně.

Tento projekt přispívá k rozšíření služeb ve středisku Charitního centra sv. Kláry Charity Ostrava jak po technické stránce, tak v rámci lidských zdrojů. Rádi bychom pokračovali i do budoucna v těchto činnostech a nabízeli lidem žijícím v rehabilitačním areálu tyto služby.

L. Bortlová

Dotace pro Mobilní hospicovou jednotku

Ministerstvo zdravotnictví ČR poskytlo v rámci programu Projekty zdravého stárnutí neinvestiční dotaci na nákup speciálního zdravotnického vybavení pro Mobilní hospicovou jednotku, která poskytuje svoje služby klientům v terminálním stádiu života v jejich domácím

prostředí. Z grantu budou nakoupeny elektrické polohovací postele, kyslíkový přístroj, digitální tlakoměr, inhalátor, toaletní křesla, sedáky do vany, jídelní stůlek, infúzní stojany.

Děkujeme za finanční podporu.

M. Monsportová

Krásný dar od obce Paskov

Charitní dům sv. Veroniky – zařízení pro lidi s onkologickou diagnózou obdržel neinvestiční dotaci na nákup dvou antidekubitních matrací s kompresorem a dvou toaletních židlí od obce Paskov. Velmi děkujeme.

Charitní dům sv. Františka financován z ESF

Ubytovna Charitního domu sv. Františka a kontaktní místo pro osoby v nouzi jsou od 1. 2. 2006 spolufinancovány z evropského sociálního fondu. Díky této podpoře se mohlo středisko sv. Františka posunout o velký krok dopředu a nabízi svým klientům jistě zkvalitněné služby. Sami klienti ubytovny azylového domu jsou zapojeni do projektu a spolu se sociálními pracovníci si

vytvářejí tzv. individuální plány, a tím po malých krůčcích řeší svou sociální a životní situaci.

Z terénní služby, kdy dobrovolní spolupracovníci vydávali klientům v zimních měsících v provizorních podmínkách polévku na zahřátí, vzniklo profesionální kontaktní místo, kam mohli být díky příspěvku na mzdy přijati noví pracovníci. Toto kontaktní místo provozujeme v prostorách bývalé fary cirkve československé husitské a v současné době zde služby zajišťují dva pracovníci sociální péče a celý provoz zastrešuje vedoucí kontaktního místa. Důležitá součástí této pobočky střediska je i prodej Nového Prostoru, jehož pomocí si lidé ve finanční nouzi mohou přivydělat nějakou tu korunu.

Změn, které středisko prodělalo za poslední období, je opravdu hodně a nám nezbyvá než se s novým nasazením pustit do práce a dělat vše proto, aby naše služby byly kvalitní a na profesionální úrovni, ale hlavně, aby přispěly k osamostatnění uživatelů našich služeb a jejich začlenění do společnosti a návratu k běžnému způsobu života.

J. Linart

Charitní dům sv. Alžběty získal finanční dar

O tom, jak nesnadné je získat finanční dar, by mohl vyprávět snad každý z vedoucích pracovníků Charity. Někdy se však přihodí i to, že vás někdo obdaruje zcela nečekaně a vám se to zdá tak neskutečné, že tomu uvěříte, až když máte peníze na účtu.

Koncem března letošního roku jsem dostala informaci, že nějaká firma nám chce darovat určitý finanční obnos. Jaké však bylo mé překvapení, když obratem přišel mail tohoto znění: „*Rádi bychom Vám oznámili milou skutečnost, že firma C&A otevře v dubnu svou 1000. prodejnu v Evropě. Společnost C&A se rozhodla v rámci tohoto otevření předat Vaši charitativní společnost peněžní dar formou šeku v hodnotě 2 500 EUR. Tento dar bude převeden na účet Vaší organizace v CZK. Tímto bychom Vás rádi pozvali na toto slavnostní předání šeku, které se bude konat dne 26. 4. 2006 v 9.30 hodin v prodejně C&A Avion shopping park Ostrava, Rudná 3114/114.*“

Obratem jsem poděkovala a sdělila, že dar přijme pan ředitel Martin Pražák a vedoucí střediska paní Jarmila Grollová, poslali jsme návrh darovací smlouvy a čekali, co bude dál. Měsíc uběhl jako voda, žádné podrobné informace stran předání nepřišly, a tak jsme se s panem ředitelem vydali na slavnostní předání šeku. Jaké však bylo naše překvapení, když jsme přišli k zavřené prodejně. Za chvíli se však všechno vyjasnilo a čekalo nás velmi spontánní, přátelské a upřímné přivítání dvou milých pracovníků prodejny C&A, které nám symbolicky předaly šek na 2500 EUR. Při malém občerstvení jsme měli možnost povědět o naší činnosti a hlavně poděkovat za krásný dar ve výši 70 962,50 Kč.

Jsme vděční za to, že se právě naše středisko stalo tím obdarovaným. Za darované peníze pořídíme novou myčku na nádobí pro středisko na Syllabově ulici a opravíme střechu na středisku na Zelené ulici.

J. Grollová

„Sousedovic Toníček...“

Jistě si vzpomenete na populární mládkovskou písničku „Sousedovic Toníček nemá žádný koníček...“. Myslím, že je mezi námi více Jirků, Pepanů, Helenek i Marušek, zkrátka lidí, kteří nějakého toho koníčka mají. Může to být cokoliv

prof. Josef Kouček. Jeho koníčkem je sbírání krásných zážitků. Říká, že jeho nástrojem je dobře naladěná, schopná paměť a zaměření na přípravu zážitků. Takové hezky prožité chvíle si můžeme kdykoli vybavit, vzpomenout si na ně a nechat se jimi naladit.

Nejhezčím zážitkem je podle něj setkání s člověkem, který na nás hluboce zapůsobí. Může být opakovaně, ale také jen jednou v životě. Hezké, hluboké zážitky nejsou vázány jen na setkání s lidmi. Také zvířata, zvláště ta, s kterými jsme v delším kontaktu, nám svou bezvýhradnou láskou připravují krásné chvíle.

Při svém povolání se mnozí z nás setkávají s lidmi a jejich osudy. I tyto zážitky nás mohou obohatit a poučit, naučit skromnosti a možná také vděčnosti za svůj vlastní život. K mým krásným zážitkům patří setkání s vyjímečnou ženou. Paní Sobota (sestra Pia) přijela z Rakouska, z Charity Graz. Přednášela skupince budoucích lektorů hospicových dobrovolníků témata týkající se hospicové péče. Byla to velmi

od rybaření, přes sportovní činnosti, až po sbírání známek či plyšáček. Pod heslo koníček se dá zařadit i prázdninové putování po hradech a zámčích nebo i pobyty v cizích zemích. V této podobě koníček obohacuje svého sběratele.

Jsou však také koníčky neuzitečné, obračející se nakonec proti svému sběrateli. Například pořizovat si to, co je „in“ i za cenu, že se zadlužím, přestože to nevyužiji. Moderní super-choppery a masážní stroje pak končí na dně skříní.

Jiné koníčky jsou vyložené škodlivé – jak jinak nazvat třeba fandění sportovním družstvům, která jsou zaměřena na bitky, škody na sportovištích a potyčky s policií. Nebo podlehnout natolik dik-tátu módy, že si v touze po dokonalém zevnějšku, tedy dokonalém podle módních tvůrů, kteří sami mají nějaké to kilo navíc, zkazím zdraví.

Krásné se o svém koníčku vyjádřil v raních rozhlasových rozhovorech dětský onkolog

vzdělaná paní s bohatými zkušenostmi, výborná přednášečka. Její hluboká víra ovlivnila všechny bez ohledu na vyznání. Na mne zapůsobila svou skromností, úctou ke všem lidem, pozorností k našim dotazům. Naše ostravská skupinka hodnotila její vliv ke konci semináře: „Přijeli jsme jako jednotlivci, odjíždíme jako tým“.

Velmi bych si přála, stejně jako ostatní členové skupiny, další setkání se sestrou Piou. Pokud to není možné, snažím se využít rady pana profesora Koučekého a prožít znovu atmosféru tohoto setkání.

Jistě máte ve své paměti podobné setkání s výjimečným člověkem nebo zážitek krásně prožité chvíle. Pokuste si je vybavit, znovu prožít ten okamžik. Nemusí to být zrovna výstup na nejvyšší horu světa. Třeba jenom pocit štěstí nad obyčejným životem, který nám byl dopřán.

L. Benedíková

Podělte se s námi o radost

V pátek 19. května se naši klienti CHD Salvator Krnov zúčastnili sportovního klání pořádaného Domem dětí a mládeže v Krnově. Proběhl zde atletický čtyřboj klientů z ÚSP. Naše zařízení reprezentovali: Arnošt Baláž, Marcela Mateičková, Marek Šolc a Milan Treštitík.

Soutěžilo se ve skoku do dálky, v hodu granátem a v běhu na 60 a 400 metrů. Sílu si účastníci změřili v přetahování lanem. Hodnotili se jednotlivci i družstva.

A jak to všechno dopadlo? V soutěži družstev

jsme získali pohár za velmi pěkné 3. místo. Také přetahování lanem nám přineslo bronzovou medaili. A ve sbírce máme i zlato. Zasloužil se o ně Milan Treštitík, který v jednotlivcích získal první místo v hodu granátem.

Měli jsme všichni velkou radost. Soutěžící i my ostatní. Pohár a diplomy už mají své místo v naší čajovně a všichni se těšíme na další ročník. A protože sdílená radost je dvojnásobná radost, chtěli jsme se o ni podělit i s vámi.

J. Swiderová

Život onkologicky nemocných v Domě svatě Veroniky v Paskově

Často se zamýšlím nad prací v našem zařízení sv. Veroniky v Paskově. Je to práce velice zajímavá, různorodá a duchovně obohacující. Je to práce, která v dnešní době není atraktivní, jelikož pro svět i medicínu znamená smrt selhání vědy.

Strach z umírání je u mnoha nemocných spojen s obavami z bolesti a utrpením. Každý člověk potřebuje někoho, kdo by ho měl rád, kdo by byl ochoten s ním hovořit, vyslechnout jej, pohovořit si s ním a projevit mu úctu. Díky našim přátelům z dobrovolnického hnutí mohou naši klienti pocítit

lásku, protože jsou často navštěvováni. Někteří z nich pomocí invalidního vozíku mohou opustit areál Charitního domu sv. Veroniky a navštívit bližší cukrárnu nebo park. Každý den prožíváme a uvědomujeme si, že život je velmi krátký a je třeba si jej vážit. Nejlepší pocit na světě je, když uděláme někomu radost. Třeba věnovat malý pamětiškový věneček anebo velikonoční vajíčko.

S našimi klienty jsme oslavili velikonoční svátky a přivítali dlouho očekávané jaro. Povzbudily nás děti ze Základní umělecké školy v Paskově, které zazpívaly a zahrály ze svého repertoáru. Díky nim jsme prožili pěkné kulturní odpoledne. Na velikonoční pondělí nás nenechali koledníci dlouho čekat. Byli jsme rádi, že se malí kluci nebojí přijít zvesela k nám a připomenout babičkám jejich mládí.

Právě citlivá otevřenost a upřímnost osob, kterým klient důvěřuje, je ve finální fázi života člověka velmi důležitá.

T. Dolžalová

Kluci a počítače

V počítačovém kroužku jsou děti různého věku a zájmů. Nedávno, pár měsíců zpět, přišel kluk, kterému bylo dvanáct let a začal se zajímat o to, co dovede počítač. Chodí sice do zvláštní školy, ale není to poznat. Je velice snaživý a šikovný. Rád si opisuje texty z knížek a některé si i sám vymyslí. Sem tam udělá nějakou gramatickou chybu, ale ubývá jí. Poslední dobou ho velice zajímá zejména internet. Doma ho nemá, ve škole ano. Ale rád na něj chodí zejména do klubu. Tam se kamarádí se všemi ve skupině, i s jedním klukem, který je dyslektik, a také to nemá v životě jednoduché, ale oba to berou s humorem, a to je to, co je posiluje na jejich cestě životem.

Přemek

Kdo pomáhá „pomáhajícím“?

Pilířem pomoci, kterou v Charitním středisku poradenských a sociálních služeb poskytujeme, je poradenství. Obsahem tohoto slova je obrazně řečeno podání pomocné ruky každému člověku, kterého něco trápí nebo si neví rady s určitým těžkým okamžikem ve svém životě. Během rozhovorů o problémech a starostech těch, kteří nás vyhledali, je velmi důležité umět vyslechnout a nabídnout podporu pro zvládnutí této situace i pomoc v nalezení způsobů řešení.

Jedním z úskalí této práce je skutečnost, že se ve většině případů nedozvíme konec příběhů lidí, se kterými se setkáváme. Je přirozené a správné, že nás lidé navštěvují, když je jim těžko, a když pak nastane posun k lepšímu, naše služby už nepotřebují. Toto opakované nabízení pomoci, kdy nevidíme výsledky našeho úsilí, však pro nás může být velmi zrádné a náročné.

K tomu, abychom tyto a jiné obtížné situace dokázaly zvládnout s nadhledem, nám jsou velkou pomocí pravidelná setkávání s naší supervizorkou, Mgr. Luisou Benedíkovou. Nad konvici dobrého čaje povídáme o všem těžkém a nepří-

jemném, co nás při naší práci potkává – jaká jsou úskalí a omezení poradenství, okamžiky bezraděje a někdy i strachu při jednání s některými lidmi, zároveň ale i o tom, co nám naše práce přináší a co nás zde baví a taky si připom-

mínáme její obrovský smysl. Tato setkání, která probíhají ve velmi příjemné a veselé atmosféře, jsou pro nás velkým přínosem, přinášejí oporu a „nový vítr“ do naší práce a zejména pak uvědomění si, jak důležité je umět „správně pomáhat“.

Proto, milá paní Luiso, velké díky!!!

K. Pekárková

O jedné manželské dvojici

Příběh z naší praxe. V naší péči jsme měli dlouhodobě manželskou dvojici, která potřebovala nutně pomoci se zvládnutím domácnosti. Oba manželé byli již pokročilého věku. Především, že během svého života nepraktikovali víru, ale co se týká manželského soužití, mohli by být pro mnohé vzorem.

Paní byla na svého manžela mimo jiné hodně citově vázána. Po jeho úmrtí jsme paní pomohli zařídit například také úmrtní list a další záležitosti. Při té příležitosti přišla řeč také na filozofické otáz-

ky týkající se života, lidské duše a paní vyslovila velké přání nechat sloužit Rekviem za manžela. Naše pracovnice jí ochotně poradily a pomohly toto zajistit. Jelikož byl obřad ve večerních hodinách, požádala paní sousedku o doprovod. Vše proběhlo důstojně, jakou radost prožila není možno zde ani vyjádřit. Paní má nyní velmi dobrý pocit z toho, že pro svého manžela učinila maximum a tato představa jí pomáhá překonat bolestivé období jejího života.

M. Dostálová

V dnešním rozhovoru jsem oslovil Mgr. Marii Monsportovou, vedoucí útvaru sociálně zdravotních služeb.

Paní vedoucí, můžete čtenářům Čtvrtletníku říci něco o svém životě?

Absolvovala jsem Zdravotní školu v Novém Jičíně. Poté jsem studovala na Zdravotně sociální fakultě Ostravské univerzity. V Charitě Ostrava pracuji od roku 1999.

Co Vás přivedlo do charity?

Do charity jsem nastoupila ještě na studiích jako sociální pracovníce. Od té doby jsem pracovala v charitě na různých pracovních pozicích a poznala jsem spoustu zajímavých lidí. Hodně jsem se toho naučila nejen o charitní práci, ale také sama o sobě. Jsem ráda, že tady pracuji. Práce v charitě poskytuje spoustu možností, jak zkvalitňovat a rozvíjet sociální služby.

Vy jste vlastně nyní v nové funkci, která tu dosud nebyla. Můžete nám něco říci o své práci?

Činnosti Charity Ostrava jsou rozděleny do dvou komplexních programů péče. Program pomoci seniorům a osobám se specifickými potřebami a program pomoci lidem v krizové situaci. Do mého útvaru patří střediska pečující o seniory a osoby se specifickými potřebami. Mým úkolem je zajištění fungování těchto středisek, kvality poskytovaných služeb, rozvoj jednotlivých středisek, komunikaci mezi středisky a vzájemnou provázanost mezi aktivitami poskytovanými Charitou Ostrava s cílem poskytovat co nejvyšší kvalitu služeb našim klientům. Současným velkým úkolem je pomoc připravit seniorská střediska na přechod na nový systém financování poskytovatelů sociálních služeb na základě schváleného Zákona o sociálních službách, který vstoupí v platnost od počátku nového roku. Zajímavým úkolem jsou dotazníková šetření, která provádíme u klientů jednotlivých středisek, u rodinných příslušníků klientů seniorských středisek a od loňského roku také u zaměstnanců Charity Ostrava. Zpracování shrnutí výsledků jednotlivých dotaz-

níkových šetření patří také mezi mé úkoly a jsou vždy poučné a něčím nové.

Pro svou práci máte určité zásady dané Desaterem, Zákonikem práce, Standardy a existuje také sociální nauka církve v charitě zná a dodržuje?

Cílem charitní práce je poskytovat sociální, zdravotní a humanitární služby lidem bez ohledu na jejich rasu, národnost, pohlaví či vyznání a s cílem respektovat jedinečnost každého člověka. Což

jsou zásady, které nejsou v rozporu se sociálním učením církve. Ale jedná se o závazný dokument, se kterým je potřeba se podrobněji seznámit. Domluvili jsme se s našim spirituálem na přednáškách na toto téma.

Domníváte se, že noví pracovníci, i když jsou nevěřící, by měli být poučeni a jsou povinni při své práci v charitě dodržovat Desatero a také onu zmíněnou sociální nauku církve?

Pro přijímání nových zaměstnanců jsou stanovena písemná pravidla, která obsahují také minimální profesní požadavky na jednotlivé pracovní pozice. Respektování lidské důstojnosti a snaha uspokojovat bio-psycho-sociální potřeby patří k základním požadavkům na pracovníka sociální péče, které jsou uvedeny v pracovních náplních i etickém kodexu pracovníka.

Za rozhovor děkuje M. Machálek

Nadšení versus realita

Letošní postní doba mi utkvěla v paměti mimo jiné díky jednomu textu modlitby Křížové cesty. Byl to text z těch novějších, kdy cítíte velikou upřímnost autorovu, avšak někdy i určitou naivitu. Neznamená to ještě, že by Vás taková modlitba nemohla povznést k Bohu a povzbudit. Vždyť nakonec tím podstatným je skutečnost Kristovy oběti, o které rozjímáme. Zmiňovaná pobožnost měla titul „Chci – tedy mohu“. Napadla mně

„Dej, Pane, ať zde na zemi překonáme všechny překážky a jednou se s Tebou setkáme“. Tak nakonec o to jde.

Určitá naivita a nadšenectví textu může působit, že si člověk řekne: no tak, vim, co je život! Z druhé strany především postava Krista nám i tuto dobře miněnou naivitu pomáhá překonat a především nás Pán Ježíš vede k užitečnému následování.

Myslím, že i činnost charity, která je prací i skutkem, zároveň osciluje mezi nadšenectvím a někdy velmi přízemní realitou života. A jinak to asi ani nejde. Časem se však dozrává. To naše lidské jistě vždy potřebuje oporu, vzor, posilu. Je pak dobře, když ji nacházíme – my křesťané u Krista.

Mohu jen poděkovat, že se tak vesměs děje. Že se trpělivě kloubí nadšení a realita. Lze se zde setkat s potřebným nadšením a věřím, že i v pravý čas s trpělivostí, vytrvalostí apod. Že se prostě zraje a umožňuje dozrávat – jak na straně pracovníka, tak na straně klienta. A k onomu „Chci – a tedy mohu“, jen dodám: to správné a v pravý čas.

P. František Kufa

chvilí i vzpomínková myšlenka na doby minulé – budovatelské. Ale když jsem se usebral, tak jsem dokázal na základě tohoto textu uctít Krista Pána a zamyslet se i nad životem. Ježíš jako důkaz toho, že je možné kříž nést a unést. Postava Šimona, která nás vede k nesení břemen druhých. A vůbec

ným nadšením a věřím, že i v pravý čas s trpělivostí, vytrvalostí apod. Že se prostě zraje a umožňuje dozrávat – jak na straně pracovníka, tak na straně klienta. A k onomu „Chci – a tedy mohu“, jen dodám: to správné a v pravý čas.

Proč se v Ostravě staví hospic a o jaké zařízení se vlastně jedná?

Dosti často se setkávám s touto otázkou a ráda bych ji zodpověděla, upřesnila smysl a cíl hospice. Hospic je zařízení pro nevléčitelně nemocné na konci života. Jinak také říkáme v terminálním stadiu života. Bude zde pracovat speciálně vyškolený tým zdravotníků včetně lékaře, sociální pracovníce a samozřejmě také další pracovníci, např. kuchař, správce, ale také psycholog a kněz. To, že je mezi pracovníky zařazen také kněz, neznamená, že by sem byli přijímáni pouze křesťané. Hospic slouží všem potřebným bez rozdílu. Z našich zkušeností víme, že zde má kněz své nezastupitelné místo.

Cílem všech pracovníků bude pomoci nemocnému a jeho blízkým smířit se s danou situací a co

nejlépe prožít zbývajícím časem. V první řadě pomůže nemocnému od nesnesitelných bolestí, dále mu zaručí, že bude zachována jeho lidská důstojnost, a zajistí, že nebude v poslední chvíli života osamocen.

Do hospice budou přijímáni nemocní na doporučení lékaře – onkologa v případech, kdy rodina se nebude moci postarat o svého blízkého vlastními silami. Pokud se zdravotní stav nemocného v hospici zlepšil, bude propuštěn do domácího ošetřování nebo do sociálního zařízení jiného typu a přijat bude opět, až to bude jeho stav vyžadovat.

E.Lantová

V období dubna až června letošního roku se dožívají významných životních a pracovních výročí tito naši spolupracovníci:

Gelnarová Inge
Jurová Mária
Kreiselová Danuše
Matýsek Kamil

Nytrová Kateřina
Swiderová Jana, PaEDr.
Špačková Olga

*„Dovedeš-li se radovat z květiny, z úsměvu, z hry dítěte,
pak jsi bohatší a šťastnější než milionář,
který má sice všechno, na co si jen vzpomene,
ale protože je stále nespokojený, nemá z ničeho opravdovou radost,
je jako opentlená herka v chomoutu, ze kterého se nemůže dostat.“*

Phil Bosmans, Nezapomeň na radost

**Do dalších let jim přejeme hodně zdraví, štěstí, pracovních
i životních úspěchů a Božího požehnání.**

LIBREX, spol. s r.o.
sponzor Charity Ostrava

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava, Kořenského 17,
703 00 Ostrava pro vlastní potřebu nákladem 1000 výtisků,
neprodejné. Registrace: MK ČR E 14375
Zodpovědná osoba: Helena Breniková
tel.: 596 621 094, 595 627 063
e-mail: helena.brenikova@caritas.cz,
www.ostrava.caritas.cz

LP EFEKT, s.r.o.
sponzor Charity Ostrava